

Her şeyi Allah yarattı. Peki Allah'ı kim yarattı?

Her şeyi Allah yarattı. Peki Allah'ı kim yarattı?

Bugün gençlerin aklını karıştırmak isteyen bazı kişiler sürekli aynı soruyu soruyor: “Tamam, Allah var diyelim. Her şeyi Allah yarattı. Peki Allah'ı kim yarattı?” **Bu sorunun ardında derin ve sinsi bir tuzak var. Çünkü bu soruyla Allah'ın da yaratılmış bir varlık olduğu ima ediliyor. Ama bu, baştan aşağı mantıksız bir kurgudur.**

Bu soruyu sorana soruyoruz: **Peki maddeyi kim yarattı?** “Madde yaratılmadı. Ezelidir. Başlangıcı yoktur.” diyecekler.

Peki siz maddenin yaratılmadığını, ezeli olduğunu kabul ediyorsunuz da Allah'ın ezeli olmasını neden kabul etmiyorsunuz? Madem bir şeyin ezeli olabileceğini kabul ediyorsanız, neden bu sıfatı Allah'a değil de hiçbir hayat, ilim, irade ve kudret taşımayan maddeye veriyorsunuz?”

Bir kalemle yazılmış **A harfini** düşün. Bu harf sonradan var oldu. Demek ki onu yazan biri olmalı: bir kâtip.

Eğer A harfini yazan yok diyorsanız iki seçeneğiniz var:

1. **A harfi yoktur** (Yani kâinat hayaldir, aslında hiçbir şey yok!) Sofestailer gibi gerçekliği inkârdır: “Onlara göre ne ben varım ne sen ne de bu dünya.”
2. **A harfi yazılmamıştır, hep vardı** (Yani madde ezeldir.) Bu ise akıl ve bilimle taban tabana çelişir. Çünkü hiçbir bilim dalı, maddenin ezeli olduğunu ispatlayamamıştır.

Oysa Allah hakkında konuştuğumuzda durum çok daha sağlamdır. Çünkü:

- **Allah'ın varlığı zorunludur.**
- **O'nun ezeliyeti zatının gereğidir.**
- **O yaratıcıdır, yaratılan değildir.**

Aslında yaptıkları şey, ezeliyeti Allah'a değil, Allah'ın yarattıklarına vermekten başka bir şey değildir. Yani yaratılmış olan maddeye, zamanla değişen, dönüşen, çürüyen ve yok olan şu cansız ve şuursuz varlığa “ezeldir” demekteler. Tıpkı şu soruyu sormak gibidir:

- “Kalemi kim yaptı?” yerine “Kalemin ustasını kim yaptı?” demeye benzer. Kalemin sahibini inkar edecekler ya. Bu, “Kalem var ama ustası yok”. Hatta daha kötüsü, **“Kalem ezeldir, ama onu yapan usta ezeli olamaz”**

- Yani **maddeyi -yani misalimizdeki kalemi- ezeli kabul ediyorlar**, ama **Allah'ı -yani kalem ustasını- sonradan yapılmış sayıyorlar**.

Bu akıl değil, açık bir çelişki ve mantığın felcidir.

Bir varlığın ezeli olabilmesi için şu **şartları** taşıması gerekir:

- Başlangıcı olmamalı. Ama Maddenin başlangıcı vardır. Bilim adamları bile bunu kabul ediyor: **Big Bang** ile evrenin (ve maddenin) bir başlangıcı olduğu ispatlandı. Başlangıcı olan bir şey, sonradan olmuştur. Sonradan olan ise **ezeli olamaz**.
- Varlığı kendinden olmalı. Madde Hep başka bir sebebe, bir dış etkene bağımlıdır.. Ezeli olamaz
- Zaman ve mekândan münezze olmalı. Madde zaman ve mekânda var olur. Ezeli olamaz
- Değişmez olmalı. Madde sürekli değişir, dönüşür. Ezeli olamaz.
- Ezeli olan, her şeyin sebebi olmalı; kendisi hiçbir şeye muhtaç olmamalı. Her şeyi başlatan o olmalı ama **onu başlatan bir şey olmamalı**. Madde Her hâliyle başka bir etkenin müdahalesine muhtaçtır. Isınması için enerji, şekillenmesi için kuvvet, işlemesi için akıl gerekir. Yani **Ezeli olan, her şeyin sebebi olur. Madde ise hiçbir şeyin gerçek sebebi olamaz**. Bu yüzden **madde ezeli olamaz**.

Şimdi her şeyi Allah yarattı. Peki Allah'ı kim yarattı?" sorusunun nasıl mantıksız bir soru olduğunu bu soruyu soranların aslında nasıl bir akıl tutulması yaşadığını misallerle anlamaya çalışalım. Bazı sorular vardır ki, soranı zeki göstermez; aksine meseleyi ne kadar bilmediğini ifşa eder. "Allah'ı kim yarattı?" sorusu da onlardandır. Bu soruya cevap vermeye değil, sorunun saçmalığını ve sorudaki kavram yanlışlığını göstermeye çalışacağız — çünkü önce bu sorunun kendisi sorgulanmalıdır.

1. MİSAL: Bu lokomotif kim çekiyor?

Uzun bir tren hayal edin. Vagonlar soruluyor: "Bu vagonu kim çekiyor?" "Önündeki..." "Onu kim?" "Onun önündeki..." Sonunda en öndeki **lokomotife** gelinir.

"Peki bu lokomotif kim çekiyor?" Cevap nettir: "**Lokomotif kimse çekmez. O çekendir.**" Ama hâlâ soruyorsa: "Tamam ama lokomotif kim çekiyor?" Bu, **lokomotifin ne olduğunu bilmediğini** gösterir.

Aynen bunun gibi: "Her şeyi Allah yarattı. Peki Allah'ı kim yarattı?" demek de, **Allah'ın ne olduğunu bilmeden konuşmaktır**. Çünkü: **Allah** demek, **yaratılmamış olan** demektir. Eğer yaratılmış olsaydı, **Allah denmezdi**.

Bunların hâlin şu soruyu soran kişinin hâline benziyor: "**Ağabeyin senden kaç yaş küçük?**" diye sormak gibidir...Ağabey dediğin, zaten senden büyük olandır. Bu soruyu soran kişi, "**ağabey**"in ne demek olduğunu bilmiyordur. Yapılması gereken şey, **ona cevap vermek değil, "ağabey"in tanımını öğretmektir**.

2. MİSAL: Ayaksız Sandalyeler ve Kendi Ayaklarıyla Duran Son Sandalye

Arka arkaya dizilmiş bir sandalye zinciri düşün. Her sandalye arka ayaksız ve ayakta durabilmek için arkasındaki sandalyeye yaslanıyor. Yani her biri, diğerinden destek alarak düşmeden duruyor.

Şimdi birisi gelip en öndeki sandalyeyi gösteriyor ve soruyor: “Bu sandalyeyi kim tutuyor?” Biz cevaplıyoruz: “Arkasındaki sandalye.” “Peki onu kim tutuyor?” “Onu da onun arkası...” Ve bu böyle gider, ta ki en arkadaki sandalyeye varıncaya kadar. Sonunda o kişi sorar:

“Peki bu en sondaki sandalyeyi kim tutuyor?” “Bu sandalye diğerleri gibi ayaksız değil. Kendi ayakları üzerinde duruyor. Hiçbir desteğe muhtaç değil.” Ama o hâlâ anlamıyor: “Güzel dedin ama, yine de bu sandalyeyi kim tutuyor?”

Yine anlatıyoruz “Bak, anlamıyorsun. Diğer sandalyeler ayaksız olduğu için bir destekle durabilir. Ama bu sandalye, destekle değil **kendi ayaklarıyla** duruyor. Ona dışarıdan bir dayanak araman saçmadır. Çünkü zaten onun tanımı budur: **‘Ayakta kalmak için hiçbir şeye muhtaç olmayan sandalye.’**”

Sen ne kadar anlatırsan anlat, o hâlâ aynı soruyu soruyorsa, problem artık sandalyede değil, **soranın mantığındadır**. Şimdi dönelim asıl soruya: “Her şeyi Allah yarattı. O hâlde Allah’ı kim yarattı?” Bu da **sandalyeler temsiliyle aynı hatadır**.

Çünkü:

- Varlıklar tıpkı ayaksız sandalyeler gibi, **varlıklarını sürdürebilmek için** bir desteğe -yaratıcıya- muhtaçtır.
- **Hiçbir varlığa dayanmadan, kendi varlığıyla kâimdir.**
- Allah’a “O’nu kim var etti?” diye sormak, **kendi ayaklarıyla duran sandalyeyi hangi sandalye tutuyor?** demek gibidir.

Allah dediğimizde zaten şunu kast ederiz: **“Her şeye dayanak olan, kendisi hiçbir şeye dayanmayan Zât.** Eğer O’nu yaratan birisi olsaydı, O’na artık Allah denmezdi. Tıpkı “Ağabeyin senden kaç yaş küçük?” sorusunun **mantıksızlığı** gibi...

3. MİSAL: İmam kime uyuyor?

Veya Bir cemaatin namaz kıldığını hayal et. Soruyorsun: “Bu cemaat kime uyuyor?” Cevap: “İmama.”

Sonra diyorsun: “Peki imam kime uyuyor?” Cevap net: **“İmam kimseye uymuyor. Zaten bu yüzden imam deniyor.”** Eğer o da birine uysaydı, **cemaat olurdu**. Sen ise **imamla cemaati karıştırıyor** ve cemaate sorulacak soruyu imam için soruyorsun.

Aynı şekilde: “Her şeyi Allah yarattı. O hâlde Allah’ı kim yarattı?” sorusu da, **Allah’ı yaratılanlara benzeten bir akıl hatasından** kaynaklanıyor. Sen Allah’ı mahlûklara kıyas ediyorsun, sonra da **“O’nu kim yarattı?”** diyorsun.

Bu, tıpkı **“İmam kime uyuyor, hadi birini göster!”** demeye benzer. Ama **imamın uyduğu biri yoktur. Ve Allah’ı yaratan da yoktur.**

Çünkü **Allah yaratılmış değil, yaratandır.** Çünkü **O’na tâbi olanlar vardır, O ise kimseye tâbi değildir.** Bunu anlamadan, sorunun saçmalığını göremezsin.

4. MİSAL: Emir Zinciri ve Padişah

Bir askerî hiyerarşi düşün: Onbaşı, yüzbaşidan emir alır. Yüzbaşı, binbaşidan... Binbaşı, albaydan... Albay, generalden... General de padişahattan...

Sonunda soruluyor: “Peki, padişah kimden emir alıyor?” Cevap çok açık: **Padişah kimseden emir almaz.** Zaten emir alana “padişah” denmez. O, yalnız emir veren makamdır.

Eğer sen hâlâ, “Padişah kimden emir alıyor?” diye soruyorsan, ya **padişahın ne olduğunu bilmiyorsun,** ya da ona **onbaşı muamelesi yapıyorsun.**

“Her şeyi Allah yarattı. Peki Allah’ı kim yarattı?” Bu da aynı hatadır. Çünkü **Allah** dediğinde,

yaratılmayan, her şeye hükmeden ezeli bir zatı kabul etmiş olursun. Eğer O’na bir yaratan arıyorsan, senin kabul ettiğin **Allah değil, kafanda uydurduğun başka bir şeydir.**

Allah yaratılmamıştır. O, her şeye hükmeden mutlak sultandır. Tıpkı padişah gibi, **emir almaz, emir verir. Yaratılmaz, yaratır. Bunların** sorunu kafalarındaki **Allah tasavvurundadır.** Önce bu düzeltilmelidir.

- Veya Biri soruyor: “Biz neyin üzerinde duruyoruz?”
- Cevap: “Ayaklarımızın.” “Ayaklar neyin üzerinde?”
- Cevap: “Zeminin.” Buraya kadar makul. Ama sonra soruyor: “Peki zemin neyin üzerinde?”
- “O neyin üstünde, o da neyin üstünde?” İşte buradan sonrası saçmalamaktır. Çünkü artık zeminle makul bir dayanak bulunmuştur.
- Her şeyi “Bu bundan, o da ondan” diye sonsuza bağlamak, **soruyu değil, akılı felç eder.** Bir yerde **durup dayanak** bulmamız gerekir.
- Aksi hâlde, **sebepler ararken sebebin de sebebine esir oluruz. Her zincirin bir başı, her sebebin bir ilk sebebi olmalı. O da yaratılmamış olan Allah’tır.**

Sen hâlâ “Allah’ı kim yarattı?” diyorsan, imam kime uyuyor Padişah kimden emir alıyor bu zemin neyin üstünde?” diye sonsuzluğa yürüyorsun. **Bu, akıl değil; akılsızlıktır.**

“Her şeyi Allah yarattı. Peki Allah’ı kim yarattı?” sorusu, Allah’ın tanımını bilmeden sorulmuş bir sorudur. Çünkü **Allah** demek, **yaratılmamış, ezeli ve her şeyin yaratıcısı olan Zât**

demektir.

Yaratılmış olan bir varlığa Allah denmez. Tıpkı, “Ağabeyin senden kaç yaş küçük?” demek gibi bir çelişkidir bu... Ağabey küçük olmaz! Allah da yaratılmaz!

Bu sorunun mantığı, “Lokomotif kim çekiyor?” ya da “Padişah kimden emir alıyor?” demek kadar yanlıştır.

Lokomotif çekilmez, çeker. Padişah emir almaz, verir. Allah yaratılmaz, yaratır. Soru yanlışsa, cevabı olmaz. Doğru cevap, Allah’ı tanımaktan geçer. □Detaylı izah için